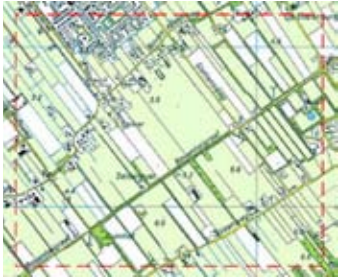

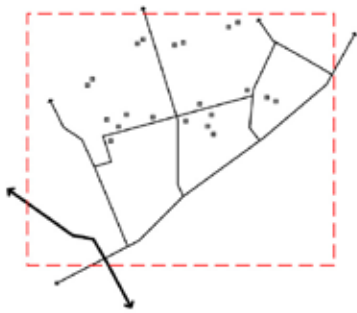

kampenlandschap
't Harde

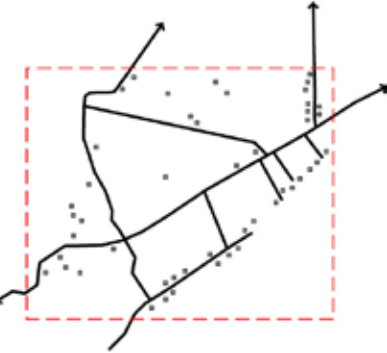

wegen- /bebouwingsstructuur

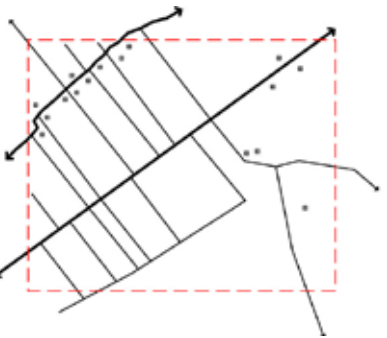
landschap
1916

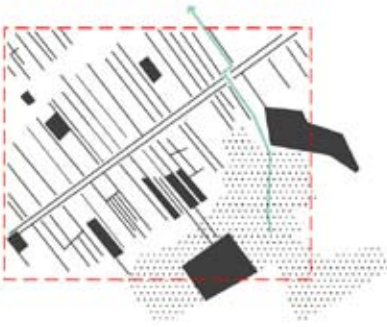
landschap
1916

landschap
1916

water- /groenstructuur

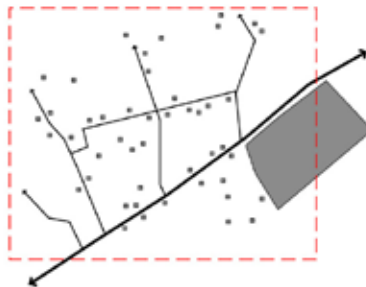
wegen- /bebouwingsstructuur

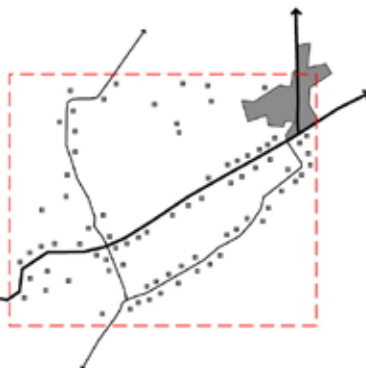
water- /groenstructuur

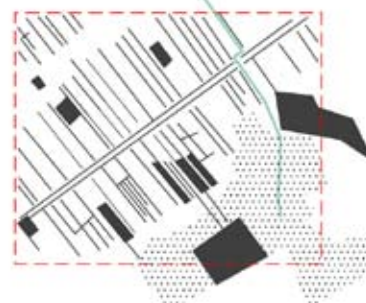
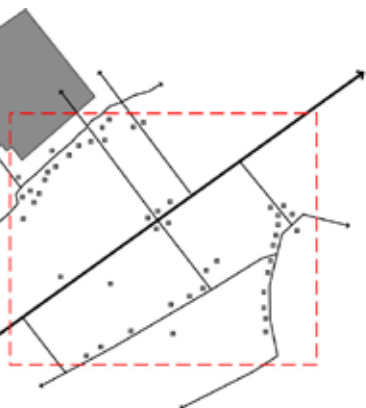
geomorfologie

- oude cultuurgronden
- enkeerdgronden
- grondwatertrap VI/VII

- oude cultuurgronden
- Oosterwolde: enkeerdgronden
- grondwatertrap VI
- Doornspijk/Hoge Enk: podzolgronden
- grondwatertrap VI

- oude cultuurgronden/natte vochtige zandgronden
- enkeerdgronden
- grondwatertrap VI

typering

Bebouwing parallel aan de Veluwerand in langerekte linten, later meer verdichting en bebouwing zowel parallel aan de Veluwerand alsook haaks hierop. Ontsluiting in rechte lijnen parallel aan de Veluwerand en een meer bochtige structuur haaks op deze rand richting het Veluwemeer. Grote bospercelen afgewisseld met heidevelden worden getransformeerd naar een grote aanééngesloten bosrand. De kleinschalige en dichte houtwallen structuur vanuit de grotere bospercelen wordt door schaalvergroting duidelijk minder. Het mozaïekachtige verkavelingspatroon is nog herkenbaar. Dit patroon wordt naast de houtwallen gevormd door kavelgrenzen. Het gebied watert af richting het Veluwemeer via hoofdwatergangen parallel aan wegenstructuur.

Op de overgang van hoog naar laag, op de grens van het polderlandschap naar de oude cultuurgronden is verspreid de bebouwing gesitueerd. Deze bebouwing wordt ontsloten vanaf de grote verbindingswegen in zuidwest en noordoostelijke richting. Later wordt de bebouwing onderling verbonden en ontstaat een tweede ontsluiting in gelijke richting op de overgang van beide landschappen en ontstaat de zogenaamde hoevenzwerm. In de lager gelegen en natere gebieden lag de bebouwing op pollens, opgehoogde woonplaatsen. Daarna is bebouwing als een lint ontstaan aan de grote verbindingswegen. Het kleinschalige mozaïekachtige oftewel het onregelmatige blokverkavelingspatroon wordt gevormd door kavelgrenzen en houtwallen. In of bij enkele bospercelen en lange statige lanen en bomenrijen liggen statige landhuizen/landgoederen zoals Old Putten en Morren. Dit zijn landgoederen in de natere gebieden en hebben een andere verschijningsvorm dan landgoederen zoals de Zwaluwenburg. De watergangen vormen samen met de bebouwing een duidelijke rand van kampenlandschap.

Op de dekzandruggen is een opvallend rationeel en rechtlijnig kampenlandschap ontstaan tussen natte vochtige zandgebieden en veengronden. Het is aan te nemen dat het gebied ontgonnen is vanaf de Bovenweg. Lange rechte lijnen lopen vanaf deze weg haaks het landschap in. Daar is de bebouwing als een soort secundaire ontginningsbasis in een lint te midden van het landschap gesitueerd, op de overgang van droog naar nat. De bebouwing is onderling verbonden en op deze wijze is ook hier op de overgang tussen twee landschapstypen een hoevenzwerm ontstaan. Smalle langerekte kavels worden begeleid door houtwallen en singels. Dit kleinschalig coulisselandschap met strokenverkaveling is sterk afgenomen, maar de opstrekende verkaveling is nog steeds aanwezig. Door het groene opgaande karakter van dit kampenlandschap vormt dit ruimtelijk de grenzen van de omliggende open weidegebieden, het zogenaamde polderlandschap.

conclusie

